

gebonden; men ziet wat onder die omstandigheden kunstenaars van het gehalte van Kimon vermochten te bereiken.

Ook de achterzijde laat tal van verbeteringen zien; opvallend zijn de nu weer juiste verhouding van menner tot paarden, en de vliegende stand der Nike. Ook treft ons de veel verticalere en levendigere houding der paarden, die hier alle hoog opsteigeren; de stand der koppen is gewijzigd en voor het eerst wendt ook het voorste paard den kop. Aan den menner heeft Kimon hier meer actie gegeven: gespannen buigt hij zich voorover, met de rechterhand de verstverwijderde paarden tegelijk den vrijen loop latend en aanvurend. Het geheele beeld geeft in een sterk en onregelmatig rythme uiting aan een blijde levendigheid. — De behandeling is uniek, want deze voorstelling, tot uitbeelding waarvan tot dusver een hoog relief gewenscht was, blijkt te zijn gesneden in een voor Grieksche munten ongewoon laag relief. De subtiele ijlheid en luchtigheid der Nike heeft Kimon weten te bereiken door haar nog meer te vervlakken, zoozeer zelfs, dat, wanneer ik langs het oppervlak van het voor mij liggende afgietsel kijk, nauwelijks het relief te zien is. Dat ondanks deze vlakheid de beelden toch helder en duidelijk voor ons staan, bewijst wel de buitengewone subtiliteit der gravure. Waarlijk is deze bijzonder delicaat, want zelfs de gezwollen aders op de buiken der paarden zijn haarfijn aangegeven; het aantal teugels kunnen wij tellen, en wij kunnen zien welke paarden de menner met de rechter- en welke hij met de linkerhand bestuurt; zelfs den stand van zijn vingers kunnen wij nagaan. — Deze achterzijde blinkt in behandeling uit boven al die prachtige Syracusaansche stukken; als uitbeelding der realiteit moge zij bij enkele andere munten achterstaan, de compositie is wederom onovertrefbaar. Toch vervult de achterkant slechts een secondaire functie, want door het lage relief hier heeft Kimon een sterken nadruk gelegd op den Arethusakop.

Met deze tetradrachme heeft de graveur ons een kunstwerk gegeven, dat steeds in wijderen kring dan dien der numismaten waardeering zal vinden. Hierin culmineert waarlijk 's meesters groot kunstenaarschap, zijn verfijnde artisticeit, zijn enorme technische vaardigheid.

EUKLEIDAS.

De vijfde graveur van beteekenis is Eukleidas, evenals Kimon een leerling van Euainetos. Getuigenis van deze omstandigheid legt een munt af (afb. 19), waarvan de kop op de voorzijde een volkomen gelijkenis vertoont met dien welken wij van den „Grootmeester der Muntkunst” gezien hebben (afb. 8). Deze Arethusa mist echter dat ondefinieerbare „goddelijke” element waaraan de andere munt juist haar groote bekoring ontleent.

Het hoofdwerk van Eukleidas is een tetradrachme, die op de voorzijde een Athenakop te zien geeft (afb. 20). — Starend ziet de godin voor zich uit, wellicht denkend aan haar tallooze overwinningen; aangenaam zijn haar gedachten